

La porta oberta

Quan vaig anar per primera vegada a l'Escola Bressol Cangur per deixar el meu nano, la veritat és que anava corprès. El meu nen era remenut i malgrat tenia assumida la importància educativa de l'Escola Bressol, la veritat és que interiorment no les tenia totes. Una de les coses que més em va sobtar va ésser com deixava el meu nen, tot entrant dins l'aula, parlant amb les mestres, parlàvem del meu nen, dels altres, de les coses que aquell dia havien fet o que farien més endavant, sense falses barreres convencionals pel mig; aquest fet em va portar a reflexionar a que com a pare tenia les portes obertes a l'escola i que el diàleg autèntic dia a dia, tal com era lluny de les aparences i de la "presentació als pares dels treballs bonics i polits de final de curs". La veritat és que aquest diàleg em donava molta tranquil·litat, a la vegada que anava entenent i visquent el que passava a l'escola.

Posteriorment he tingut la sort com a professional de col.laborar vàries vagades amb l'escola i la impressió de la "porta oberta" sempre l'he tingut, a la vegada que he vist com s'eixamplava, al barri, a la ciutat. Ademés les mestres a part de reflexionar constantment sobre el seu treball han estat preocupades per oferir el millor pels nostres nens, tot llegint, informant-se, estudiant, decidint en grup..... Tambè aquesta apertura les ha portat a entendre que l'Escola Bressol no és una etapa aïllada i s'han llançat a col.laborar amb altres companys de diferents àmbits educatius com EGB, BUP, FP, per millorar la qualitat de l'ensenyament a Catalunya.

Realments és esperançador que quan deixes el teu menut puguis pensar que ha trobat una "porta oberta" en la seva vida, oberta cap el seu propi futur.

Agustí Corominas i Casals